

Full diocesà

9 de desembre del 2018

p4 —40è aniversari de la mort del Dr. Junyent

p6 i p7 —Quatre pel·lícules per a viure un Advent de cine

La Guadalu-pana

El 12 de desembre celebrem la Mare de Déu de Guadalupe. Aquesta advocació té el seu origen en les aparicions a l'indígena americà Juan Diego.

El 9 de desembre de 1531, camí de l'església de Tenochtlán (Mèxic), Diego va sentir el cant d'un pardalet que li anunciava l'aparició de la Mare de Déu. Maria, que parlà a Diego en la llengua nativa, el nàhuatl, li demanà que es construís en aquell lloc una església. També digué a l'indígena que avisés el bisbe Juan de Zumárraga d'aquella aparició.

Quan Diego va anar a veure el bisbe i li contà el que li havia dit la Mare de Déu; el bisbe li demanà una prova de la veracitat d'aquella aparició. Aleshores va ser quan Maria li digué que tallés unes roses que, malgrat l'hivern, havien florit en aquell lloc tan àrid i estèril. Diego posà les roses dins la manta que portava per protegir-se del fred i retornà al bisbe amb les roses com a prova. I va ser en obrir la manta i caure les flors a terra quan aparegué pintada en aquella manta la imatge de la Mare de Déu de Guadalupe. Aquesta pintura és la que es conserva a la basílica de Guadalupe, el santuari marianista més famós de Mèxic i un dels més coneguts i visitats del món.

La «Guadalupe» és coneguda com l'emperadriu de les Amèriques i fou proclamada patrona de l'Amèrica Hispànica.

«Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí»

Diumenge II d'Advent / Cicle C

Lectura del llibre de Baruc

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'aflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culte-a-Déu. Alça't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial. Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuas, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins els boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

(5,1-9)

Salm responsorial

És magnífic el que el Senyor a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

(Salm 125)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips

Germans, sempre que prego per vosaltres la meva oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui. Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist.

Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist. I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapiguen apreciar els valors autèntics i arriben purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

(1,4-6.8,11)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

L'any quinzè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida, i Lisànies ho era d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.

Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.»

(3,1-6)

«El que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit»

Joan rebé la paraula de Déu al desert

Jean Hakolimana, prev.

Lluc fa una descripció que, mirada amb atenció, descriu dos plans de la història que avancen sense tocar-se. Primer, descriu amb minuciositat cada actor important de la història humana amb cada espai de poder que li correspon. S'ho reparteixen tot tant que sembla que no queda res al marge, sigui a nivell polític sigui en l'àmbit religiós. Paral·lelament, Joan rep la paraula de Déu al desert i convida tothom a obrir una ruta al Senyor. Déu no demana cap espai de poder, no és un competidor dels poders temporals. Sap obrir-se espais quan tot sembla tancat i segellat.

El nostre temps s'assembla bastant al del Baptista. Vivim envoltats de tants poders que arribem a preguntar-nos si queda marge per a alguna cosa més. Entre el domini del poder econòmic, el mediàtic, l'esportiu i el tecnològic, el món queda repartit i ocupat. Cada vegada els qui creiem vivim amb l'angoixa d'un món que se'ns menja literalment. Assistim impotents a una onada sense nom que ens submergeix i ens va ofegant cada dia més. Tanmateix, creure avui dia justament va per aquí. Enmig d'aquest desert espiritual de la societat moderna, hem d'entendre i configurar la comunitat cristiana com un lloc on s'acull l'Evangeli de Jesús, on ens trobem cara a cara amb el ressuscitat. Creure avui dia és donar a Déu l'oportunitat que penetri amb la seva força en els nostres problemes, crisis, pors i esperances. Llavors s'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu. Creure és permetre a Déu de fer la diferència amb les nostres vides.

La imatge

L'inici de la missió de Joan per a la conversió se situa al desert, un lloc o també una manera de viure, com els eremites o els monjos, consagrats a l'escolta de la Paraula per a encaminar cap a una resposta en llibertat.

Als qui no hem fet aquestes opcions se'ns demana que cap altra persona o realitat no ens distregui de l'escolta de la voluntat divina i de viure com hem sentit.

St. Joan Baptista al desert (1490). G. tot Sint Jans

Agenda

Lit. hores: Setmana II

10 dilluns

—La Mare de Déu de Loreto
—Santes Eulàlia i Júlia de Mèrida
Is 35,1-10/Salm 84/Lc 5,17-26

11 dimarts

—Sant Damas I
—Sant Daniel Estilita
—Sant Sabí
—Santa Maravillas de Jesús
Is 40,1-11/Salm 95/Mt 18,12-14

12 dimecres

—La Mare de Déu de Guadalupe
—Aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Xavier Novell
Is 40,25-31/Salm 102/Mt 11,28-30

13 dijous

—Santa Llúcia
Is 41,13-20/Salm 144/Mt 11,11-15

14 divendres

—Sant Joan de la Creu
Is 48,17-19/Salm 1/Mt 11,16-19

15 dissabte

—Sant Valerià
Coh 48,1-4.9-11b/Salm 79/Mt 17,10-13

16 diumenge III d'Advent, gaudete / Cicle C

—Sant Josep Manyanet
—Sants Ananies, Azaries i Misael
—Santa Adelaida (Alícia)
So 3,14-18a/Is 12/Fl 4,4-7/Lc 10-18

Un congrés per a posar llum a la figura del bisbe Oliba

El dissabte 10 de novembre va acabar al Museu Episcopal Vic (MEV) el congrés «Oliba. Un bisbe de fa mil anys». Aquesta activitat acadèmica sobre la figura d'Oliba amb la participació de ponents d'alt nivell va iniciar-se el dijous a l'Ateneu Universitari Sant Pacià amb una sessió dedicada a la política i la societat de fa un mil·lenni. El divendres es va fer a la Universitat Autònoma de Barcelona la segona jornada, centrada en la cultura escrita i l'univers normatiu. La sessió del dissabte, que es va fer a la sala d'actes MEV, va reflexionar i debatre sobre la creació artística.

Els participants també van poder visitar l'exposició «Oliba episcopus» del MEV i l'Arxiu i la Biblioteca Episcopal de Vic.

En l'acte inaugural, el vicari general i moderador de la cúria, Mn. David Compte, va presentar el congrés com «un treball que vol formar part d'un engranatge que intenta endinsar l'Església enmig del diàleg i la reflexió». Segons digué, el congrés «és cridat a posar llum sobre una vàlua de la nostra història». En aquest sentit, subratllà que ha de ser un «aprenentatge per a especialistes, així com una riquesa que tingui un retorn ampli en la societat».

50 anys de salesians a Castellnou de Bages

A principis del mes d'octubre es va celebrar aquesta efemèride amb diverses activitats, que van començar amb un concert de música de cambra.

La missa fou presidida pel vicari episcopal, Mn. Pere Oliva, i concelebrada pel rector i diversos salesians, i acabà amb la benedicció de la Mare de Déu de les Neus, donada a Castellnou per l'artista manresà Pere Roca.

Una vintena de catequistes van participar en les jornades de Figueres

Delegació Episcopal de Catequesi

Els dies 16, 17 i 18 de novembre una vintena de catequistes de la nostra diòcesi van participar en les XI Jornades Interdiocesanes de Catequesi, a Figueres, que van aplegar un total d'uns 240 catequistes amb el lema «El desvetllament de la fe en la catequesi».

El divendres va haver-hi la ponència marc a càrrec d'Antoni Puigvert amb una anàlisi de la nostra societat i sobre les possibilitats de l'anunci de la fe en el context actual. El dissabte els catequistes van poder triar entre els diversos àmbits catequètics: el desvetllament de la fe en els infants,

en els joves o en els adults; i a la tarda van participar en dos dels deu tallers catequètics que s'oferien. El diumenge es van cloure les jornades amb diversos testimonis d'acolliment de la fe i amb la missa presidida pel bisbe de Girona, Francesc Pardo.

Recés d'Advent

Recordem que dissabte vinent, 15 de desembre, al monestir de Montserrat, hi haurà el recés d'Advent, obert a tothom. Per a informació i inscripcions: catequesi@bisbatvic.com o deixant missatge al telèfon 93 874 13 01.

40 anys de la mort del Dr. Junyent

La figura del Dr. Eduard Junyent (Vic, 1901-1978) es pot enfocar des de molts angles, en funció de la multiplicitat d'aspectes de la seva personalitat: sacerdot, literat i poeta, historiador, arqueòleg, restaurador, historiador de l'art, museògraf, arxiver.

Amb motiu dels quaranta anys de la seva mort, l'Ateneu de Vic, el Patronat d'Estudis Osonencs, el Museu Episcopal de Vic i l'Arxiu i Biblioteca Episcopal de Vic organitzen un cicle de conferències amb l'objectiu de recordar la importància de la seva obra i la seva gestió institucional per a la ciutat de Vic i el conjunt del país.

Després de les conferències de Ramon Ordeig, Pere Tió i Imma Ollich, les pròximes són:

–13 de desembre a les 19:30h: Eduard Junyent i Subirà, historiador de l'art. A càrrec de Miquel Mirambell.

–20 de desembre a les 19:30h: Eduard Junyent, museòleg, a càrrec de Marc Sureda. Les conferències tindran lloc a la sala d'actes del Museu Episcopal de Vic.

Quatre pel·lícules per a viure un Advent de cine

Secció de cinema espiritual (Església de Barcelona)

Pocs dies abans de començar el mes de desembre, les cartelleres de cinema ja es vesteixen amb el missatge de Nadal. Amb el primer diumenge comença l'Advent i, per això, des de la secció de Cinema Espiritual es proposa una selecció de pel·lícules per a viure aquest període de reflexió. Concretament, el crític de cinema, Mn. Peio Sánchez, suggereix quatre pel·lícules, una per a cada setmana, que guiarà els espectadors cap al missatge cristià per tal d'acompanyar-los durant aquest temps d'esperança.

El mayor regalo. (*Perdó*)

Per a la primera setmana, destaca la darrera pel·lícula de Juan Manuel Cotelo, *El mayor regalo*. El director aprofita cada una de les seves produccions per a evangelitzar, sempre amb un to modern i proper. En aquest cas, la trama presenta un món en què l'odi i la violència estan a l'ordre del dia i on el perdó és més necessari que mai. Per això, Cotelo explica diferents històries reals de reconciliació al voltant del món: França, Espanya, Irlanda, Mèxic, Colòmbia i Ruanda.

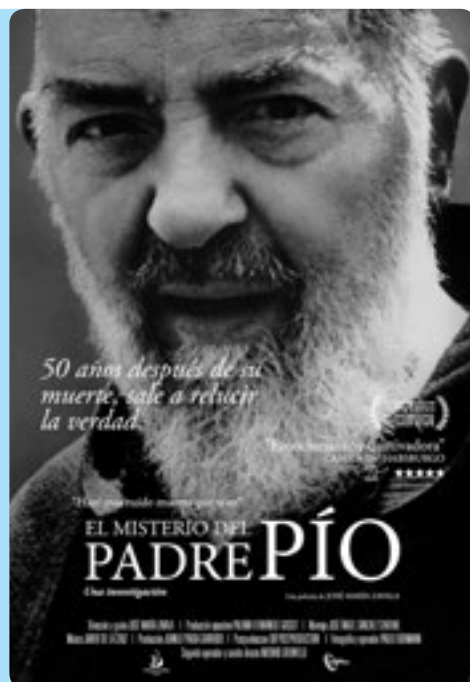
Al llarg de la pel·lícula, cada un dels protagonistes explicarà una història diferent que tindrà com a punt de trobada la reconciliació. Hi haurà casos entre amics, parelles, familiars... Entre aquests, destaquen alguns personatges més coneguts com el boxador francès Tim Guénard o alguns responsables de milers d'assassinats a Colòmbia, peneditis pel seu passat. Segons s'ha dit, aquests van contactar amb el director per manifestar-li els seus desitjos de demanar perdó al món sencer.

El misterio del Padre Pío. (*Esperança*)

També espanyola, és el títol que es proposa la segona setmana d'Advent, *El misterio del Padre Pío*. Aquest documental del director José María Zavala presenta la vida i trajectòria d'un dels més grans sants de la història, canonitzat per dant Joan Pau II. Explica la persecució que va patir en clau de thriller, per part d'alguns membres de l'Església. En aquest sentit, utilitza testimonis i documents, alguns mai divulgats. Explica el complot ordit contra el seu protagonista, el qual va tenir els estigmes de Jesucrist a les mans i als peus durant cinquanta anys.

Segons destaca el crític de cinema espiritual, en aquest cas el documental ens mostra el valor de l'esperança a través d'aquest gran home de l'Església. De fet, «ell convertia les situacions de dolor i dificultat en possibilitats de futur», explica Mn. Sánchez.

El hombre que inventó la Navidad. (*Fraternitat*)

La tercera proposta se centra en l'esperit nadalenc des de *El hombre que inventó la Navidad*. Es tracta d'una producció anglesa, dirigida per Bharat Nalluri sobre Charles Dickens. Concretament, se centra en el moment en què aquest va escriure la famosa novel·la *Conte de Nadal*. Tal com explica Mn. Peio, «es mostra com, des de l'òptica de Dickens, Nadal va anar canviant i transformant la seva vida», una experiència que va plasmar en la gran obra literària. De la mateixa manera que la novel·la, la pel·lícula és plena d'humanitat i conté una excel·lent col·lecció de valors que la converteixen en una bona eina

d'ensenyament; entre aquests, el valor de la fraternitat i els lligams humans, així com la capacitat de rectificar.

The Grinch. (*Misteri*)

Finalment, la pel·lícula per als més menuts arriba per la quarta setmana d'Advent amb *El Grinch*. Es tracta d'una nova adaptació, aquest cop en dibuixos animats, del conte original. En aquest cas, la trama mostra Nadal com una festa envoltada de consumisme i coses banals. Una festa en què la il·luminació de les cases i l'exaltació de la gent contrasta amb el caràcter del Grinch. Aquest, un homenot que viu apartat dels ciutadans, decideix robar el Nadal. Els encarregats de protegir el Nadal seran els nens i nenes que faran pinya per evitar el propòsit del Grinch.

A través d'aquesta efemèride, els menuts descobriran el significat que té el naixement de Jesús. Seran conscients d'aquest veritable

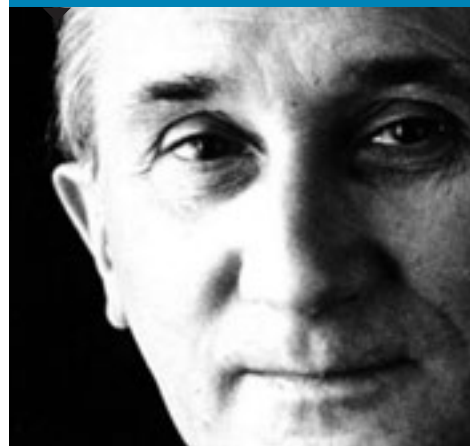
regal enmig de nosaltres i el més significatiu de poder-ho celebrar. En aquest sentit, destaca especialment el valor del misteri. El misteri d'allò que s'amaga darrere el Nadal, i el veritable motiu pel qual és motiu de celebració.

El llibre

Libertad, gracia y destino

Romano Guardini

Editorial Palabra. 335 pàgines.

Tres realitats fonamentals que subjauen en el drama de l'home i que semblen contradir-se entre elles quan incideixen en l'existència humana. No obstant això, distingir l'ordre de la naturalesa i l'ordre de la gràcia no suposa de cap manera separar-los. El pensament de Guardini s'esforça, per contra, per destriar la continuïtat meravellosa i el parentiu entre aquests dos ordres.

Sense voler respondre directament a les inquietuds de l'home del seu temps, l'autor les planteja i avalua. En partir de l'experiència immediata del subjecte i de les vivències de la vida quotidiana, la seva manera de presentar els temes resulta propera; el diàleg que estableix entre vida i pensament ens fa més intel·ligible la fe.

És una fenomenologia de la vida cristiana, interpretada en un sentit filosòfic, psicològic i teològic.

Maria, mestra i model

Romà Casanova, bisbe de Vic

Tot just iniciat el temps d'Advent, en la festa de la Immaculada Concepció de Maria, posem la mirada en aquella per la qual ens ha vingut el Salvador. Una mirada que no trenca el temps litúrgic de l'espera del Senyor en el misteri de Nadal, sinó que més aviat ens fa entrar-hi amb més profunditat i amb més fruïció. Maria és part del misteri que celebrem en el temps litúrgic de l'Advent, perquè amb el seu «sí» fou possible l'encarnació del Fill de Déu en les seves entranyes virginals. En l'actitud d'espera vigilant i joiosa, pròpia de l'Advent, ella és mestra i model. Maria, no solament va acollir el Fill de Déu en el seu si, sinó que amb la fe, feta pregària —aquella *conservava en el seu cor totes aquestes coses* (Lc 2,51)—, anava fent niu i acompanyant el camí del seu Fill, quan s'anava fent com un brodat en el seu sant ventre. La fe, feta esperança que el Senyor complirà la seva promesa, s'abillava d'amor maternal. El que experimentava com a mare —oh meravella!— era, al mateix temps, amor al qui era el seu Déu i Senyor. Certament el cel i la terra s'havien trobat en el si i en el cor d'aquella noia de Natzaret.

La mirada a Maria ens fa descobrir la grandesa de l'amor de Déu envers la humanitat. En ella l'amor de Déu es fa realitat en ser alliberada del pecat; d'aïtal manera que mai, ni des del primer moment de vida en el si de la seva mare, el pecat, ni el pecat original, no va contaminar el seu cor. Ella és la sempre santa, la tota immaculada, la plena de gràcia. Per això mateix, ella com ningú pot cantar la misericòrdia de Déu. *El totpoderós obra en mi meravelles. El seu nom és sant, i l'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació... S'ha recordat del seu amor* (Lc 1,49-50.55). Maria, tota santa i immaculada, és el prototipus de la humanitat redimida, el fruit més esplèndid de la vinguda redemptora de Crist. El Fill de Déu s'ha fet home per alliberar-nos del pecat i de la mort.

Aquest alliberament és l'obra de la misericòrdia de Déu. En Maria, immaculada i assumpta, veiem el fruit més excel·lent i primer de l'alliberament de Jesucrist.

Maria, que vetlla amb nosaltres, ens ajuda en l'espera joiosa i vigilant de l'Advent. Que mai no s'apagui en el nostre cor l'alegria de l'amor de Déu. Que el pecat no faci niu en el nostre cor, en el sentit que mai no pactem amb cap pecat, sinó que siguem vigilants a acollir la misericòrdia de Déu, que perdona i guareix, a fi que la mort sigui vençuda.

